

РЕШЕНИЕ

№ 211

град Велико Търново, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – гр. Велико Търново, IX–ти състав, в публично съдебно заседание на девети юни две хиляди двадесет и първа година, в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Константин Калчев

при участието на секретаря С.Ф. като разгледа докладваното от съдия Калчев адм. дело № 709/2020 г. по описа на Административен съд – гр. Велико Търново, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 45, ал. 3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Образувано е по жалба от Г.К., ***, ЛНЧ *****, с адрес *** срещу Решение № 385 на Общински съвет – Велико Търново по Протокол № 15 от заседание на 29.10.2020 г. Жалбоподателят сочи, че многократно е искал отлагане на разглеждането на неговата преписка, за да представи нова пътна схема извън с. Шереметя и да отпадне евентуалната необходимост да ползва общински поземлен фонд в с. Малки чифлик. Счита, че решението на общинския съвет е необосновано и незаконосъобразно. Твърди, че трите комисии към общинския съвет и самият общински съвет са разгледали ПУП, който не е изменен и който жалбоподателят не е представил, като в този смисъл тези решения са нищожни. В съдебно заседание процесуалният му представител твърди наличието на съществени процесуални нарушения, доколкото актът е издаден без проучване и без събиране на доказателства от г-н К.. Соочи, че решението е постановено при липса на мотиви, а изготвянето на неговия ПУП е разрешено преди приемането на ОУП, и същият не му противоречи в никаква насока. Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски за ***ско възнаграждение.

Ответната страна – Общински съвет-Велико Търново чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Подробни доводи в подкрепа законосъобразността на обжалваното решение излага в писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Община Велико Търново, редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание, не ангажира становище по спора.

Въз основа на събраните по делото доказателства, в т.ч. съдържащите се по адм дело № 673/2018 г. по описа на АСВТ, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На основание покупко-продажба с Нотариален акт № 1197/02.12.2005 г., Г.Б. К. е придобил собствеността върху поземлен имот с планоснимачен № 052005 – изоставена нива с площ от 15,097 дка в местност „Къс хисар“ в землището на с. Малки Чифлик. Между страните не съществува спор, че купувачът на имота по посочения нотариален акт

и жалбоподателят в настоящото производство са едно и също лице. Във връзка с подадено от Г.К. Заявление вх. № 94ГГ-1199/22.11.2010 г., със Заповед № РД 22-1722/03.12.2010 г. на кмета на Община Велико Търново, е допуснато проектиране на частичен подробен устройствен план – план за застрояване за имот с пл. № 052005 в землището на с. Малки Чифлик, с цел промяна предназначението на земеделската земя в такава за жилищни нужди. Последвало е процедиране на проекта за ПУП, като с Решение № 44 по протокол № 4 от 27.04.2018 г. на ЕСУТ при Община Велико Търново е прието процедури по одобряване на проекта да се проведат след даване на предварително съгласие от Общински съвет – Велико Търново по реда на чл. 29, ал. 1 от ЗОЗЗ, за преминаване на трасето на елементите на техническата инфраструктура през имоти общинска собственост. Въз основа на посоченото решение на ЕСУТ от кмета на общината е било внесено предложение до общинския съвет с вх. № 2388/17.08.2018 г., за даване предварително съгласие за промяна предназначението на земи от общинския поземлен фонд. Предложението е за даване съгласие за промяна предназначението на части от имоти публична общинска собственост имот № 000166 в землището на с. Шереметя, имоти № 000003, № 000009, № 000243, № 052020 и № 071003 в землището на с. Малки чифлик, за прокарване на външно кабелно ел. хранване и водопровод, даване на предварително съгласие за учредяване на ограничени вещни права в полза на Г.Б. К. върху изброените имоти, като последният извърши за своя сметка процедурите по ЗОЗЗ за утвърждаване на площадка /трасе/ на обектите по т. 1, а след влизане в сила на ПУП и учредяването на ограничени вещни права - и по промяна на предназначението на земята. С решение без номер по т. 23 от Протокол № 46/30.08.2018 г. от заседание на Общински съвет – Велико Търново предложението на кмета на общината не е било прието. Това решение е било оспорено от Г.К. пред Административен съд – Велико Търново, който го е отменил с Решение № 526/28.12.2018 г. по адм. дело № 673/2018 г. и е изпратил административната преписка на Общински съвет – Велико Търново за произнасяне с мотивирано решение по предложение с вх. № 2388/17.08.2018 г. на кмета на Община Велико Търново, в едномесечен срок от влизане в сила на решението. Решението на АСВТ е оставено в сила с Решение № 15664/19.11.2019 г. на ВАС по адм. дело № 939/2019 г.

След влизане в сила на решението, с вх. № 96/06.12.2019 г. кметът на община В. Търново е уведомил общинския съвет, че не е налице промяна в хода на административната преписка и не са представяни от заявителя нови документи, които да бъдат предоставени при произнасяне на новото решение по предложение вх. № 2388/17.08.2018 г. На 10.12.2019 г. Г.К. е поискал разглеждането на казуса в комисиите да бъде отложено за края на месец февруари или началото на месец март 2020 г. След разглеждане на предложението от съответните постоянни комисии, с решение по т. 21 от протокол № 4 от заседание на Общински съвет – Велико Търново от 19.12.2019г. е прието предложението на председателя на общинския съвет разискванията относно даването на предварително съгласие по чл. 29, ал. 1 от ЗОЗЗ да бъде отложено за месец март 2020 г. На 27.03.2020 г. в ОбС – В. Търново от жалбоподателя е постъпила нова молба за отлагане разглеждането на ПУП до 01 юли 2020 г. На 28.05.2020 г. в общинския съвет е постъпила нова молба от жалбоподателя, с която същият отново моли за отсрочка до 01.09.2020 г. за разглеждане на неговия план поради ситуацията с пандемията. С писмо от 01.06.2020 г. председателят на ОбС – В. Търново е поискал от жалбоподателя да изложи мотиви по същество за исканото отлагане, а не поради обстоятелства, свързани с COVID-19. С писмо от 05.06.2020 г. Г. К. е посочил, че е възложил изготвянето на нова пътна схема, като работата по обхождане на терена досега не е била възможна. На 10.09.2020 г. жалбоподателят е подал нова молба за отсрочка до 15.10.2020 г. След това на 09.10.2020 г. жалбоподателят е изпратил по пощата лично на председателя на общинския съвет писмо изх. № 8/07.10.2020 г. на Регионална колегия В. Търново на Камара на инженерите в инвестиционното проектиране /л. 249 и л. 359/, адресирано до жалбоподателя, съдържащо списък с имена и данни за контакт на инженери в секция „Транспортно строителство и транспортни съоръжения“. На писмото е положена резолюция „Към вх. № 2388/17.08.2018 г.“ от 16.10.2020 г. с дата и подпис. В съдебно

заседание на 24.03.2021 г. жалбоподателят заявява, че „на 09.10.2020 г. не съм изпращал ново изрично искане за отлагане след 15.10.2020 г., мислех, че това писмо на Камарата на инженерите ще е достатъчно“.

Предложението на кмета вх. № 2388/17.08.2018 г. е било разгледано на 21.10.2020 г. от постоянните комисии по устройство на територията, транспорт и паркиране, по общинска собственост, и по земеделие, гори и околна среда, към Общински съвет – Велико Търново, видно от представените протоколи от заседанията на постоянните комисии. Първата комисия е приела единодушно, да изложи своето отрицателно предложение за мотивирано решение на сесията на ОбС, а другите две комисии са подкрепили предложението на ПК по УТПП да предложи мотивирано решение по предложението на сесията.

С вх. № 849/28.10.2020 г. Д.С.Й. – общински съветник, е предложил да бъде отказано даването на предварително съгласие за промяна предназначението на земи от общинския поземлен фонд в землището на с. Малки чифлик и с. Шереметя и даване на предварително съгласие за учредяване на ограничени вещни права в полза на Г.Б. К., като последният извърши за своя сметка процедурите по ЗОЗЗ за утвърждаване на площадка/трасе/, а след влизане в сила на ПУП и учредяване на ограничени вещни права – и по промяната на предназначението на земята, поради неспазване на законоустановената процедура в ЗУТ, чрез посочените в чл. 103, ал. 4, чл. 103а, ал. 2 и чл. 134, ал. 3 нормативни изисквания. В предложението се сочи, че искането за промяна на земеделски имот за неземеделски нужди с цел изграждане на жилищни сгради не може да бъде допуснато. Изложени са следните мотиви: По време на заявеното от г-н К. желание за изготвяне на ПУП е в сила ОУП на Община В. Търново, одобрен с Решение № 507 по Протокол № 34 от 31.01.2013 г. на ОбС-В. Търново. Промяната на предназначението на земеделска земя с ПУП не е допустима, поради това, че е влязъл в сила ОУП, конкретизиращ земята като зона Зз /земеделска земя/. Цитирани са разпоредбите на чл. 103, ал. 4 и чл. 103а, ал. 2 от ЗУТ. Според вносителя на предложението от жалбоподателя не е постъпвало искане за изменение на ОУП съобразно чл. 134, ал. 1 от ЗУТ, касаещ собствения му имот № 052005 по плана на с. Малки чифлик, попадащ в зона Зз съгласно предвижданията на ОУП, а исканата промяна на предназначението на земеделска земя с ПУП при действащ ОУП не спазва изискването на чл. 134, ал. 3 от ЗУТ.

На 29.10.2020 г. е проведено заседание на Общински съвет – В. Търново, като с решение № 385 на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА и чл. 29, ал. 1 от ЗОЗЗ общинският съвет е отказал даването на предварително съгласие за промяна предназначението на земи от общинския поземлен фонд в землището на с. Малки чифлик и с. Шереметя и даване на предварително съгласие за учредяване на ограничени вещни права в полза на Г.Б. К., като последният извърши за своя сметка процедурите по ЗОЗЗ за утвърждаване на площадка/трасе/, а след влизане в сила на ПУП и учредяване на ограничени вещни права – и по промяната на предназначението на земята, поради неспазване на законоустановената процедура в ЗУТ, чрез посочените в чл. 103, ал. 4, чл. 103а, ал. 2 и чл. 134, ал. 3 нормативни изисквания.

Решението е публикувано на интернет страницата на Община В. Търново на 05.11.2020 г. Недоволен от него, Г.К. го е оспорил пред съда с жалба, подадена на 18.11.2020 г.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, имащо правен интерес от обжалването и в законоустановения срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. След извършване на проверката по чл. 168 от АПК съдът намира, че жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Оспореното решение е издадено от орган със съответната материална

компетентност, определена с чл. 29, ал. 1 от ЗОЗЗ, чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА и чл. 34 от ЗОС. Съгласно първият от посочените текстове, общинският съвет приема решенията за промяната на предназначението на земеделски земи от общинския поземлен фонд, на които продажбата или учредяването на право на строеж или сервитути върху държавни и общински имоти се извършва без търг или конкурс по силата на закон, а съгласно цитираните норми от общите закони, в негова компетентност е и вземането на решения за придобиване, управление и разпореждане с имущество, вкл. учредяването на ограничени вещни права върху такова. Оспореното решение е взето по предложение за промяна на предназначението на земеделски земи от общинския поземлен фонд и за учредяване на ограничени вещни права върху тях, т.е. за управление и разпореждане с общинско имущество, и неговото издаване е в правомощията на Общински съвет – Велико Търново.

Обжалваното решение е взето по предложение вх. № 2388/17.08.2018 г. от кмета на Община Велико Търново и след даване становища от съответните постоянни комисии. Според данните от преписа от Протокол № 15 от заседание на общинския съвет, проведено на 29.10.2020 г., „за“ да бъде отказано даването на предварително съгласие са гласували 36 общински съветници, „против“ - няма и „въздържал се“ - 1. При гласуването на процесното решение, са участвали всички 37 общински съветници, които са гласували поименно и това е отразено в протокола, т.е. при вземането на решението са били изпълнени особените изисквания, установени в чл. 27, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА, като в чл. 29 от ЗОЗЗ не се съдържат особени изисквания за вземането от общинския съвет на решение за промяната на предназначението на земеделски земи от общинския поземлен фонд, извън тези по чл. 27 от ЗМСМА. Противно на твърденията на жалбоподателя, решението е мотивирано съгласно разрешението, дадено с ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК, според което няма пречка мотивите да се съдържат в отделен документ, предхождащ постановяването на акта. Такъв документ са предложение вх. № 849/28.10.2020г. на общинския съветник Д.С.Й. и изложените от него доводи в хода на заседанието на общинския съвет, както и становището на постоянната комисия по устройство на територията, транспорт и паркиране. В тези документи са изложени както фактическите, така и правните основания, мотивирали постановяването на оспорения отказ.

Неоснователно е и възражението за допуснато процесуално нарушение, тъй като общинският съвет бил разгледал предложението въпреки искането на жалбоподателя за отлагане разглеждането на въпроса. От описаните по-горе доказателства е видно, че последното искане за отлагане е от 10.09.2020 г. с искане за отсрочка до 15.10.2020 г. /л. 58 и 59/. След това от жалбоподателя не са постъпвали ясни и недвусмислени изявления за ново отлагане на разглеждане на предложението, а същият единствено е препратил на председателя на общинския съвет писмо, адресирано до него и съдържащо списък на инженери, което и при най-добро желание не може да се квалифицира като искане за ново отсрочване.

Въпреки това съдът намира, че процесното решение на общинския съвет е издадено при допуснато съществено процесуално нарушение. Съгласно чл. 46, ал. 3 от ЗМСМА кметът на район и кметът на кметство могат да участват в заседанията на общинския съвет с право на съвещателен глас. Те се изслушват задължително при обсъждане на въпроси, отнасящи се за кметството или за района. Аналогична е и разпоредбата на чл. 46а, ал. 5 от ЗМСМА по отношение на кметските заместници при обсъждане на въпроси, отнасящи се до съответното населено място. В случая от доказателствата по делото съдът намира, че ОбС – В. Търново не е изслушал кметските заместници на с. Шереметя и с. Малки чифлик, въпреки че предложението на кмета на общината касае поземлени имоти от землището на тези населени места. Така в протокола от заседанието на общинския съвет не са отразени каквито и да е изявления от тези длъжностни лица, нито е отразено по някакъв начин тяхното присъствие на това заседание /проведено с конферентна връзка според посоченото на стр. 1 от протокола/. По делото е представена декларация от кметския заместник на с. Малки чифлик, с която същият заявява, че на кметовете на кметства е бил предоставен достъп за

присъединяване към онлайн заседанието на общинския съвет на 29.10.2020 г., на което е разгледан въпроса на г-н К., към него не е имало отправени въпроси от общинския съвет и не е взел отношение. Подобна декларация е представена и от кметския заместник на с. Шереметя, с която същият заявява, че му е била предоставена възможност да участва на онлайн заседанието на общинския съвет, напълно подкрепял така направеното предложение за отказване, не взел отношение, тъй като напълно споделял изложените мотиви в него, не му били зададени въпроси. На първо място, въпросните декларации не са годни доказателства, тъй като на практика представляват свидетелски показания в писмена форма, дадени обаче не по установения в ГПК вр. чл. 144 от АПК процесуален ред. На следващо място, дори тези декларации да се приемат за годни доказателства, разгледани по същество същите изцяло доказват изложеното по-горе – че общинските съветници не са поискали и по никакъв начин не е било изразено становището на въпросните длъжностни лица по разглеждания въпрос. Законът императивно изисква тези лица да бъдат изслушани, т.е. същите изрично да изразят мнение, становище и пр., което не е равнозначно на простото им присъствие в проведеното заседание /било то на място или онлайн/.

Изрично ВАС в Решение № 15664/19.11.2019 г. по адм. дело № 939/2019г. е посочил, че „е основателен довода, че общинският съвет е нарушил процедурата по чл.46, ал.3 ЗМСМА като не е изслушал задължително кмета на с. Шереметя, което изискване следва да бъде съобразено при последващото произнасяне с оглед изхода на спора.“. При новото разглеждане на предложението на кмета на община В. Търново отново не е изслушан кмета на с. Шереметя, както се посочи. Приложенията към преписката негови становища от 2018 г. и 2015 г. предхождат предложението на кмета на общината и не касаят даването на предварително съгласие по чл. 29, ал. 1 от ЗОЗЗ, поради което не могат да заместят изслушването му от общинския съвет. Още повече, че от шест имота, визирани в предложението на кмета на Община Велико Търново, 5 се намират в землището на с. Малки чифлик, чийто кмет също не е изслушан от общинския съвет, нито пък му е дадена възможност да изрази становище по предложението. Нормите на чл. 46, ал. 3 и чл. 46а, ал. 5 от ЗМСМА са императивни и неспазването им означава, че обжалваното решение е издадено при съществено процесуално нарушение, което обуславя отмяната му като незаконосъобразно единствено на това основание.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение на Общински съвет – Велико Търново е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Тъй като спорът не може да бъде решен по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на общинския съвет, който след като проведе изслушване на кметските заместници на с. Шереметя и с. Малки чифлик, да вземе съответното решение по предложението с вх. № 2388/17.08.2018 г., направено от кмета на Община Велико Търново, в едномесечен срок от влизане в сила на настоящото решение.

При този изход на делото направеното от жалбоподателя искане за разноски е основателно, поради което следва да му бъдат присъдени поисканите разноски в размер на 500 лева, представляващи заплатено в брой ***ско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 385 на Общински съвет – Велико Търново по Протокол № 15 от заседание на 29.10.2020 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на Общински съвет – Велико

Търново за произнасяне с мотивирано решение по предложение с вх. № 2388/17.08.2018 г. на кмета на Община Велико Търново, съгласно дадените в мотивите на решението указания, като определя срок за това един месец след влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Общински съвет – Велико Търново да заплати на Г.К., ***, ЛНЧ *****, сумата от 500 лв. /петстотин лева/, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

Върховният административен съд, състав на четвърто отделение, след като прецени направените оплаквания във връзка със становищата на страните и събраните по делото доказателства, констатира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена при спазване на преклузивния срок по чл.211 от АПК и от надлежна страна, за която оспореното решение е неблагоприятно. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на контрол за законосъобразност в производството пред първоинстанционният съд е решение № 385 на Общински съвет- Велико Търново по протокол № 15 от заседание на 29.10.2020г., с което на основание чл.21, ал.1, т.23 във връзка с т.8 от ЗМСМА и чл.29, ал.1 от ЗОЗЗ общинският съвет е отказал даването на предварително съгласие за промяна на предназначението на земи от общинския поземлен фонд в землището на селата [населено място] и [населено място] и даване на предварително съгласие за учредяване на ограничени вещни права в полза на Г. Каббе, като последният извърши за своя сметка процедурите по ЗОЗЗ за утвърждаване на площадка (трасе), а след влизане в сила на ПУП и учредяване на ограничени вещни права- и по промяната на предназначението на земята, поради неспазване на изискванията на чл.103, ал.4; чл.103а, ал.2 и чл.134, ал.3 от ЗУТ.

Процесното решение е постановено след като с решение № 526/28.12.2018г., постановено по административно дело № 673/2018г. по описа на Великотърновския административен съд, оставено в сила с решение № 15664/19.11.2019г., постановено по административно дело № 939/2019г. по описа на Върховния административен съд, по жалба на Г. Каббе е отменено предходно решение на Общински съвет-Велико Търново, с което е отказано даването на предварително съгласие по чл.29, ал.1 от ЗОЗЗ. В мотивите към постановеното решение Върховният административен съд изрично е отбелязал, че при новото разглеждане на преписката общинският съвет следва задължително да изслуша кметът на [населено място] в изпълнение на нормата на чл.46, ал.3 от ЗМСМА.

Административният съд приема, че при новото разглеждане на преписката общинският съвет е допуснал съществено процесуално нарушение по чл.46, ал.3 и чл.46а, ал.5 от ЗМСМА, като не е изслушал кметските заместници на селата [населено място] и [населено място], въпреки че предложението касае поземлени имоти от землището на тези населени места. Поради това е отменил атакуваното решение и е върнал преписката за ново произнасяне на общинския съвет в едномесечен срок.

Така постановеното първоинстанционно решение е правилно и не

страда от пороците, визирани в касационната жалба.

В представения протокол № 15 от петнадесетото заседание на Великотърновския общински съвет, проведено на 29.10.2020г. чрез платформата CISCO Webex Meeting, е отразено, че в конферентна връзка в заседанието участват кметът, заместник-кметове, директори, експерти от общинската администрация и кметове на населени места, без същите да бъдат посочени поименно. В проведените разисквания по т.40 от дневния ред, касаеща даването на предварително съгласие за промяна на предназначението на земи от общинския поземлен фонд в землищата на селата [населено място] и [населено място] и за учредяване на ограничени вещни права в полза на Г. Каббе на основание чл.29, ал.1 от ЗОЗЗ, са участвали общинските съветници В. Спиридонов, Д. Йосифов и К. Янков. В протокола не е отразено кметските наместници на селата [населено място] и [населено място] да са участвали в разискванията или да са изразили становище по искането на Каббе. В производството по издаване на предходното решение по чл.29, ал.1 от ЗОЗЗ, са представени отрицателни становища единствено от кмета на [населено място] (изх.№ 80/11.06.2015г. и вх.№ 2274/19.06.2018г.).

При така установените факти правилно първоинстанционния съд приема, че решението е постановено в разрез с разпоредбата на чл.46а, ал.5 от ЗМСМА, съгласно която кметските наместници се изслушват задължително при обсъждане на въпроси, отнасящи се до съответното населено място. Тази норма, която е императивна по своя характер, гарантира огласяването и защитата на интересите на местните общности в съответствие с принципите на местното самоуправление. Предвиденото в закона задължително изслушване на кметските наместници, които са органи на изпълнителната власт в населеното място, има за цел да гарантира, че при обсъждането на въпросите от значение за населеното място и вземането на съответното решение, ще се преценят и общите интереси на гражданите на това населено място. Поради това неспазването на тази норма винаги представлява съществено процесуално нарушение. Без значение е обстоятелството дали на кметските наместници е било предоставено право да участват в заседанието на общинския съвет и дали те са били съгласни с внесенния проект за решение, след като те не са били изслушани в съответствие с изискванията на цитираната норма на ЗМСМА. Тълкуването ѝ води до извод, че се изисква посочените лица изрично да изразят мнение, а не само да присъстват на заседанието на общинския съвет. Становищата на кмета на [населено място] са дадени в предходно административно производство и също не могат да санират допуснатото нарушение на чл.46а, ал.5 от ЗМСМА. Освен това правилно първоинстанционният съд

отбелязва в решението си, че пет от шестте имота, посочени в предложението, се намират в землището на [населено място], чийто кметски наместник нито е изслушан, нито му е дадена каквато и да било възможност да заяви становище по предложението.

Решението на първоинстанционния съд за отмяната на оспорения административен акт поради неговата незаконосъобразност и връщането на преписката на общинския съвет за ново произнасяне, е постановено при правилно приложение на материалния закон, без да са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и въз основа на фактически установявания, които се обосновават изцяло от доказателствения материал по делото. При липсата на касационни основания, водещи до неправилност на съдебното решение, то следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора претенцията на ответната страна за заплащане на направените в касационното производство разноски е основателна и следва да бъде уважена в предявения размер от 500 лева, тъй като са налице доказателства за заплащането на посочената сума, представляваща уговорено адвокатско възнаграждение за защита на ответника пред касационната инстанция (представеният договор за правна защита и съдействие, раздел III).

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Върховният административен съд, четвърто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 211/14.06.2021г., постановено по административно дело № 709/2020г. по описа на Административен съд-Велико Търново.

ОСЪЖДА Общински съвет - Велико Търново да заплати на Г. Каббе 500 (петстотин) лева за разноски в касационното производство.

Решението е окончателно.

От доц. д-р Георги | КАББЕ, |

Вх № 1926 / 16.02.2022.

До Председателя на ОБС
град Велико Търново

Към вх № 2388 / 17.08.10

- ПК по ОС-вод

- ПК по ЗПРС

- ПК по УТМ

15.02.22

- всички одн. съветници

16.02.22

Уважаеми г-н Председател,

След като за втори път с моя адвокат Милчо Ванев спечелихме адм. дело 7783/21 ВАС, който потвърди Решението на АС-ВТ, че взетото от ръководения от Вас ОБС-ВТ Решение отн. моя ПУП в землището на село Малки Чифлик е **незаконосъобразно** и във връзка с това, че само преди 2 дни ме информирахте за заседанията на Комисиите, съгласувано с моя адвокат и на базата на това, че като бивш доцент във ВТУ, сега като гражданин на РБ и през периода 2002-12 г. като гражданин на Р Австрия като преподавател в Юридическия факултет в град Инсбрук, **ДЕКЛАРИРАМ** моето искане заседанията на трите Комисии на 16.02.2022* **да не разглеждат** въпроса отн. моя ПУП, като го отсрочат с 3 месеца, за да представим нови документи за нова пътна връзка и нова водна схема.

С поздрав

и на сесията на ОБС-ВТ